

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară 5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Luminare și cultură.

Economia națională a poporului nostru se bazează pe-un fundament agricol. Țeranul ardelean nu se pricepe prea bine la comerțul și la întreprinderile de câștiguri, cum le vedem bună oară la alte popoare de cultură, și chiar dacă ar durmi în pieptul lui acest imbold material, îi lipsește dezvoltarea științifică pentru a-l valorisa în viața practică.

Politica noastră trebuie să meargă de-aceea mână în mână cu nisuița de-a ridica poporul în cultură.

Știința e putere.

O țară, care n'a ajuns încă la priceperea conștienței ei naționale, e moartă, și o masă de oameni, ce cugetă numai cu gânduri auzite ori cetite, e perdută. Concurența în politică și în economie recere mari înarmări intelectuale. Din ce un popor e mai inteligent, viața lui națională încă e mai puternică.

Ce a sfărîmat marea împărăție a Romanilor în ruine? Greutatea comunicărilor în lipsă de drumuri asigurate și de mijloace repezi de călătorit, în deceniile ultime a republicei, care era din toate părțile învrăjbită și amenințată. Până domoliau trupele legionare, popoarele răsculate dintr'un triunghi al imperiului, se răsculau alții, în alte părți, mai cu putere.

Noi avem azi trenuri accelerate, vremile s'au schimbat, dar simțim aceeași mare lipsă în privința spirituală. Ne lipsesc acele telegrafe firești, de împărțări de idei și simțuri, fără care nu poate fi vorba de un progres nici economic, nici național. Poporul nostru e o masă greoaie, și are nevoie de-a fi spiritualizată prin învățatură și școală. Ciasul ultim a bătut, când fiecare trebuie să știe scrie și ceti.

O schimbare sistematică pe acest teren este însă pe cât de binefăcătoare, pe-atât de grea. Această reformare e determinată însă de trei momente însemnate. Întâi de cercul cunoștințelor bărbaților mai valoroși, apoi direcția acestor valori intelectuale conform obiectelor la care se referă, și în urmă extinderea acestor cunoștințe și libertatea cu care străbate toate păturile poporului.

Pleiade de savanți cum se află în Germania și Franța noi nu avem, acești bărbați valoroși sunt înlocuiți în Ardealul nostru prin învățători și preoți. În mâna lor zace viitorul țărânilor. Noi nu avem acea clasă mijlocie, așa numită burghezie, de aceea răzimăm cu toate speranțele pe umerii plugarului. Acolo sunt celulele pline de viață și de sucuri, a corpului nostru național, și datorința noastră sfântă e să fim cu tot sufletul îngrijiți de sănătoasa lor prosperare.

Cel mai turburător neajuns în sensul acesta e seceta de cultură. E neapărat de lipsă ca să înființăm tovărășii și întruniri. Prin ele se desvoaltă spiritul de organizație și numai în modul acesta e o popularizare a științei posibilă. Societăți de consum, întruniri pentru consfătuiri agricole, tovărășii de

întreprinderi ori exploatare, coruri de cântări, grupări de fete și neveste pentru țesături, pânzături, lăptării, colecții și arangeri de petreceri pentru a forma fonduri de biblioteci și lucruri școlare, toate aceste întocmiri s'au arătat că au fost în principiu de idei sănătoase conduse, având nu numai urmările cele mai bune pentru singuraticii membri, ci succese folositoare pentru comune și țeri întregi.

Chemarea de a întrupa aceste cerințe moderne, de-a căuta a deștepta poporul prin vorbe, fapte și pilde bune, e a învățătorilor și a preoților.

În făptuirea acestor munci împlinesc un act măreț și moral.

Religiunea întâi, dar cultura intelectuală și economică, care determină existența etică a unui popor, trebuie ridicată și extinsă, căci un popor dogorogit de lipsuri și sărăcie, își perde credința în sine și cu asta și în D-zeu.

Trăim în vremuri mari. Tot cei îmbetrâniți se sfarmă în praf, noue invențiuni au intrat în serviciul omenirii, noue generații s'au prins în lupta vieții și de pe tot locul auzim strigătul de îmbărbătare: *Luminare și cultură!* Aceste două vorbe formează puternica devisă a tuturor statelor, din Europa până peste Oceanul-Atlantic, din Australia până în Japonia, țeara expozițiilor.

Dee bunul D-zeu se nu treacă mult, până când se ne putem și noi cu toții bucura de rodirile științelor și al progresului. Căci știința e puterea, ea nu ridică și moralizează numai sufletul, ci te scutește ca o povază sigură de ori-ce inimi, încercări, păcate și miserii.

(+)

Nou proces de presă. Tribunei Poporului i-se intentează un nou proces de presă, al treilea. Articolul incriminat este „Epistola deschisă” ce dl Dr. Vasile Lucaciu a adresat studentului Lucian Bolcaș, din incidentul eliminării acestuia dela toate școlile înalte din Ungaria.

Chestia română în dieta maghiară. În ședința camerei de Luni, deputatul Komjáthy a adus în discuție chestia națională, și a zis că Széll n'a spus încă nimic în această chestie.

În Ungaria, zice oratorul, sunt numai 43% Maghiari, ear' majoritatea o formează naționalitățile. Maghiarii pe nimeni din lumea aceasta nu se pot răzima. Pe când toate celelalte naționalități primesc indemn la luptă dela frații lor. Și toate se nisuesc ca se sdrobească rezistența rasei maghiare.

Dintre toate naționalitățile nemaghiare, cea mai agresivă luptă au dus-o Românii, fiindcă ei după numărul lor de 3 milioane, au greutatea cea mai însemnată.

Zice mai departe, că trebuie luate măsuri mai aspre față de noi, decât cele de până acum, căci atunci ne-ar domoli. De ex. aduce procesul Memorandumului, în urma căruia conducătorii au amuțit.

Spune apoi că băncile române ar trebui cassate, deoarece ele înființază convicte, unde din copilărie se cresc dușmanii neamului maghiar etc.

Széll încă nu a răspuns nimic în această chestie.

Orbia șovinismului.

Una dintre cele mai însemnate chestii în viața publică a Ungariei este fără îndoială chestia de naționalitate. Pentru rezolvarea ei s'ar cere mai înainte de toate cunoașterea și recunoașterea adevăratelor aspirații ale tuturor popoarelor și apoi împlinirea treptată a acestora, asigurându-se diteritelor naționalității libere și nelimpedecata dezvoltare, conform firei și înclinărilor lor proprii.

Conducătorii actuali ai statului nostru însă nici se audă nu voiesc despre așa ceva. Șovinismul a prins rădăcini așa de adânci la ei, încât se întăresc tot mai mult în credința utopică, că popoarele nemaghiare se vor contopi în națiunea maghiară și pe toți Maghiarii îi auzi zicând, că trebuie creat statul național maghiar. Nici realitatea nudă, care adeseori aduce la reson pe cei mai mari fantastici și utopiști și care pentru maghiarisare e cât se poate de tristă, nici această realitate nu e în stare a deștepta pe Maghiari din visurile lor utopice și nerealisabile.

În viața publică a Maghiarilor aceasta este o aparițiune stranie. Maghiarii, de câte-ori, și aceasta se întâmplă acum tot mai des, nu numai popoarele mai mari din Ungaria, dar și frânturile de popoare, își afirmă naționalitatea și declară, că nu se lapedă de ea, cerându-li-se ori-ce jertfe, Maghiarii, zicem, nu caută cauza acestui lucru în iubirea ce o are ori-ce om față de națiunea și limba sa maternă, ci o atribuie totdeauna agitatorilor și influențelor din afară. Va se zică nu se caută la noi cauzele adevărate, ci se pretextează motive imaginare și neexistente.

Un cas întemplat de curând ne atestă aceasta în chip evident.

E vorba de cazul din *Sântana*, o comună din comitatul Baciu, locuită de Șoacăți (Sârbi) și Maghiari, aparținători toți confesiunii romano-catolice. Deși Șoacății formează jumătate din credincioși, preotul lor catolic nu voia să le țină predică și în limba lor sârbească, ci numai în limba maghiară, pe care ei nu o înțeleg de loc. S'au plâns bieții oameni pe la toate forurile mai înalte, până și arhiepiscopului din Kalocsa, Csaszka, dar n'au fost ascultați și n'au ajuns la nimic. Limba maghiară li-se impunea cu forța, după rețetele șoviniste.

Vzând aceasta Șoacății s'au decis să se lapede de confesia, în care nu li-se respectează limba strămoșească și au trecut 897 de suflete la biserica gr.-or. națională sârbească, unde au fost primiți cu drag, fiind eșiți la fața locului protopopul sârbesc din Zombor cu alți 12 preoți gr.-orientali. Noilor credincioși li-s'a dat preot sârbesc, care servește și predică în limba lor și acum proiectează să-și zidească biserică și școală națională.

Ce ne arată acest cas? Ne arată și ne dă dovadă eclatantă, că și la frânturile de popoare, cum sunt Șoacății, simțul de naționalitate și alipirea față de națiunea mamă, sunt foarte dezvoltate și vii și atât de puternice, încât pentru păstrarea limbei și obiceiurilor strămoșești, sunt în stare a face ori-ce jertfe.

Ear' de altă parte ne arată, că șovinismul, cu tendințele lui neînfrânte de maghiarisare, a dat earăși de faliment, de un faliment real și vizibil.

Dar ce credeți, că doară molochului orbit i-se deschid ochii, să vază și cuprinză realitatea, așa cum ea s'ă prezintă? Nu! Ziarele maghiare atribuie acest cas agitatorilor străini, cu toate-că e dovedit, că nici un străin n'a fost prin Sântana și pe Șoacăți numai iubirea de limbă i-a înduplecat la pasul, ce l-au făcut.

Mai interesant este dintre toate în privința aceasta „Bud. Hirlop”, care în primul său din 17 l. c. aduce în legătură acest cas cu panslavismul și îl atribuie agitatorilor omladiniști. O face aceasta „Bud. Hirlop” din superficialitate și orbia șovinistă sau o face din motiv, că numai așa e pe placul cetitorilor? În ori-ce cas e lucru condamabil a seduce publicul și a ascunde motivele reale, adevărate.

Dar așa e și la noi. Maghiarii în chestia de naționalitate, ca și în multe alte chestii,

sunt asemenea medicului, care nu cearcă a scruta cauzele unei boale, ci prescrie leacuri, după fantazie. Ear' cei-ce se iau numai după fantazie și închipuiri, nici când nu pot să scoată lucrurile la bun sfârșit.

Ungaria maghiară

și tripla alianță.

Acesta este titlul unei broșuri apărută de curând în München, de „Hungaricus”.

Din broșura aceasta se vede, cât de bine cunoaște străinătatea stările și suferințele noastre.

În introducerea constată autorul, că până când „chestiunea ungară va fi ca o rană deschisă, despre o întărire lăuntrică a statului nu poate fi vorba, căci rana aceasta va face în momentele decizătoare iluzorie ori-ce acțiune și rezistență atunci, când masele poporului vor fi chemate la apărarea statului.”

Din cauza acestor stări suferă și poziția statului în afară, cu deosebire tripla alianță nu se poate uita cu nepăsare, că în Ungaria se desvoaltă niște referințe, cari evident slăbesc sau alterează acțiunea aliaților sei. »Acesta se remarcă mai ales în imperiul german și regatul României, unde glasul de durere al conaționalilor a aflat un răsădit puternic, din care numai neplăceri și răceală poate rezulta pentru Ungaria.»

În capitolul: »Statul maghiar în lumină istorică și politică» autorul răstoarnă argumentările politicilor maghiari la îndreptățirea de a crea din statul acesta poliglot, un stat național maghiar.

»Nu e admisibil, dară nici logic și politic a susține, că numai elementul etnic maghiar ar fi d'acum înainte singur chemat și destoinic pentru alcătuirea statului, pe când ceilalți conațeteni să fie priviți ca străini în statul și țeara lor, neavând în viitor altă menire, decât să sporească prin renegarea lor națiunea etnică maghiară.»

Provocarea Maghiarilor la exemplul Prusiei și a lui Bismarck față de germanizarea Polonilor în Posen, nu corăspunde stărilor din Ungaria, ba încă e chiar o dovadă contra îndreptățirii lor la maghiarisare. Autorul citează aci cuvintele lui Bismarck ce le-a adresat în 16 Februarie 1894 unei deputațiuni din Posen:

»În privința națională suntem 48 milioane Germani față de 2 milioane Poloni și e evident, că într'o asemenea situație dorințele celor 2 milioane nu pot fi dătătoare de măsură pentru cele 48 milioane, mai ales într'o epocă, în care ultimile deciziuni politice depind dela voturile majorității.»

Punându-se Maghiarii pe acest punct de vedere trebuie să-și zică: »În privința națională suntem 7 1/2 milioane Maghiari față de 10 milioane nemaghiari și că într'o asemenea situație dorințele celor 7 1/2 milioane nu pot fi dătătoare de măsură pentru celelalte 10 milioane nemaghiari mai ales într'o epocă, în care ultimele deciziuni politice depind dela voturile majorității.»

Cătră finea capitolului observă autorul foarte nimerit: »Deoarece frontierele Ungariei la Răsărit și Apus, la Miază-Zi și Miază-Noapte cu excepție de puțini kilometri jur împrejur se află în mâinile nemaghiarilor, cine se se întrepună pentru apărarea lor cu »arma în mână», dacă Maghiarii pretind Ungaria ca proprietate a lor?»

»Politicii maghiari să încearcă a prezenta statul național maghiar ca o necesitate politică afirmând, că într'o Ungarie fără caracter maghiar, s'ar conturba echilibrul între popoare și tendințele centrifugale ar micșora în mod însemnat capacitatea de acțiune a țerii. Afirmăția aceasta nu este prin nimica dovedită; nenumărate dovezi din trecut și present arată tocmai contrarul. Din fiecare pagină a istoriei se poate adevăra, că statul a putut susține echilibrul între popoarele sale prin toate veacurile și fără caracter național-maghiar; că s'ar fi dezvoltat tendințe centrifugale nu e prin nimica constatat, din contră e o faptă complinită istorică despre deosebita alipire,

Pentru proprietarii de vite.

Celor mai mulți dintre proprietarii noștri de vite le sînt cunoscute tîrgurile de vite de prăsilă, ce se țin anual prin luna Aprilie aici în Sibiu, și la cari comisiunea economică a comitatului nostru împarte premii în bani.

Potrivit hotărîrii luate de amintita comisiune, în zilele din urmă ale tîrgului de vite din Aprilie c., comisiunea va ține un tîrg de vite de prăsilă cu mult mai mare, la care va împărți premii în bani mai multe și mai însemnate ca în anii trecuți.

Până la publicarea progamelor detaliate ținem a atrage luarea aminte a proprietarilor noștri asupra tîrgului din Aprilie c., la care am dori ca cât mai mulți economi de ai noștri se iee parte cu vitele lor, de care de pe acum se poate deosebită grijă atît în ce privește nutrirea, cît și curățenia lor.

Cu o cale vestim pe această cale pe toți acei proprietari din diferite părți ale țerei noastre, cari ni-s-au adresat în scopul cumpărării de vite, că prilegiul cel mai potrivit pentru cumpărare de vite este tîrgul din Aprilie, cel mai căutat și împopulat cu vite de soiu.

Sibiu, 7/19 Martie 1899.

Comitetul Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu.

Dem. Comșa,
președinte.

Victor Torodășanu,
secretar.

Bibliografie.

„Biblioteca Noastră”, apare în Caransebeș. Director: E. Hodoș. Au apărut Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Visări. Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad. Nr. 3—4. G. Coșbuc, Versuri și Proză. Nr. 5 Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese. Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor. Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză. Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor. Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice. Nr. 11—12. E. Hodoș, Căntece Bănățene. Nr. 13. E. Hodoș, Căntece Cătănăști, cu portr. lui T. Doda. Nr. 14. G. Crăciunescu, Copii de găsit, snoave. Nr. 15—17. Ios. Bălan, Numiri de localități. Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate. Nrele viitoare: Cercetări din Istoria Românilor bănățeni de P. Drăgălină, Partea I. Istoria Banatului Severin până la lupta dela Mohács. P. II. Severinul sub principii Transilvani până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658). P. III. Răsboiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului. P. IV. Inființarea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872). Părțile au să apară pe rînd. Cei-ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim. Volumele se plătesc numai după-ce au apărut.

A apărut în Biblioteca Noastră: **Poftă bună!** Carte de bucate, de Zotti Hodoș. Atragem atențiunea cetitoarelor asupra acestei cărți, care conține sub 420 de numere peste șase sute de rețete, și anume cele mai bune rețete din bucătăria practică și modernă. Această carte de bucate se poate întrebuița în ori-ce gospodărie românească. Cartea cuprinde atît rețetele bucatelor celor mai simple cît și rețete de bucate mai complicate, și adecă:

Supe, ciorbe, assiette, pastete, rasoluri, aspiciuri, galantine, fripturi naționale și franțuzești, prăjituri, torte, parfeuri, înghețate, ceaiuri, licheruri etc. etc.

„Revista Ilustrată”. Anul II. Nr. 2 cu următorul sumar: „După legea cea mai înaltă”, o istorie de C. E. Franzos. — „Papa Leo al X-lea”. Date istorice de I. Mărginean — „Cătră E.” Poesie de Toli. — O scenă din resbelul oriental. — „Din propria ei putere”. Novela de G. Simu. — „Șoimușul”. Schițe monografice. — „M'am rugat”. Poesie de Maria Cioban. — „Câteva reguli privitoare la creșterea copiilor”. Higienă, de Dr. Elefterescu. — „Aceeși-și ești”, poesie de Emilian. — Comerț și industrie. — Economie. — Diverse. — Cronica lunară. — Doine populare. — Bibliografii. — Glume. — Găciturii. — Deslegarea găciturilor. Posta Redacției. Ilustrațiuni: Biserica gr.-catolică din Șoimuș. Amăgirea militarilor turcești de cătră un dorobanț român. Jocul țeranilor din Șoimuș. O vacă de Simmenthal. Un țeran din jurul Bistriței. Un cort țigănesc.

A apărut Nr. 12 din prima revistă literară dobrogeană „Ovidiu”, cu următorul sumar: Zi de muncă, poezie de Rădulescu-Niger. Monumentul triumfal dela Adamklissi (urmare) de Gr. Tocilescu. Babele, versuri de Rădulescu Niger. Psihologia amorului III. (urmare) de Petru Vulcan. Spre fericire, versuri de D-șoara Maria Popescu. Anecdote IV. (studiu) de D. D. Stoenscu. Cuibul, versuri

de G. Crăciunescu. Eminescu (studiu) de D-șoara Euf. I. Moțoiu. Luptă de flăcăi, versuri de Rădulescu-Niger. Durere, de Mihăescu-Nigrim. S'a întors, versuri de Al St. Vernescu. In crâng, versuri de Arnold M. Schor. Scrisori însemnate de I. Zanne, Căpit. Ionescu. Cronica revistei „Ovidiu” de Redacție. Posta redacției de Vulpe.

„Moda Ilustrată”. Anul III. Nr. 10 cu un cuprins bogat și instructiv pentru femei. Apare în fiecare Sămbătă. Redacția și administrația: Strada-Sărindar Nr. 11. București.

„Floare-Albastră”. (Revistă literară) Anul I. Nr. 22. Apare în fiecare săptămână în București, Redacția și Administrația Pasagiului Villacros Nr. 2. Sumarul: „Cavalerul”, (poesie de Heine) de St. I. Iosif. — „Literatura noastră populară”, de Al. Antemireanu. — „Zădărnice”, (poesie) de Byiblis. — „Căntul meu”: „Teoria satului”, (după Fouillé) de D. Nanu. — „O nouă cursă celebrității”, (Articolul d-lui Vaschide) de Ion Reclamă. — „Din treacă”, de Ion Adam. — „Ochii Lenorei”, de Stan. — „Un telegrafic”, (schiță) de C. Sandu. — „Căntece”, de V. Podeanu. — „Chrochiu din țară” și „Cămpu-Lung”, (Fanfan) de Demeri. — „Rubrica veselă”, de Trubadurul. — „Revista Cărilor”, „Ecouri literare” și „artistică”. — Posta Redacției, etc.

Pentru redacție responsabili: Petru P. Barițiu.

Szám 63—1899 kir. végrh. (505) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMEY

Alulirott kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak V. I. 99/1898. sz. végzése folytán Dr. Moldovan Silvius szászvárosi ügyvéd által képviselt Oberwalder I. & Comp. nagyszabasi cég ügyis a többi alap és feltűfoglaltatók javára, Hirsch Izidor és társa kudsiri lakosok elleni htr. 18 frt 95 kr. tőke, ennek 1898. évi deczember hó 15-től járó 5% kamatai, eddigi 29 frt és 3 frt 90 kr. árverési kitézési költségek erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és feltűfoglalt és 1950 frtra becsült lovak, bivalok, hintó, kocsi, szerszám, zongora, szikvizgyár és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak V. I. 99/4—1898. sz. végzése folytán a helyszinén vagyis Kudsir községében adósok lakásán esetleg a község házánál leendő eszközésére 1899. évi április hó 4. napjának délutáni 2 órája határidőül kitézetik a midőn is az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében az érintett ingóságok csakis készpénz mellett és esetleg becsáron alul is eltognak adadni, a befolyandó vételár pedig bírói letétbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson, 1899. február hó 28-án.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Szám 61—1899 kir. végrh. (506) 1—1

ÁRVERÉSI HIRDETMEY

Alulirott kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 3108/1898. polg. sz. végzése folytán Dr. Moldovan Silvius szászvárosi ügyvéd által képviselt Hercz Armin és fia budapesti lakos mint alap és feltűfoglaltatók javára Hirsch Izidor és társa kudsiri lakosok ellen htr. 47 frt 38 kr. tőke, ennek 1898. évi deczember hó 15-től járó 5% kamatai, eddigi 35 frt 55 kr. és 3 frt 90 kr. árverés kitézési költségek erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és feltűfoglalt és 450 frtra becsült lovak, hintó és szerszámából álló ingóságok árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak V. I. 60/5—1898. sz. végzése folytán, a helyszinén vagyis Kudsir lakosok lakásán leendő eszközésére 1899. évi márczius hó 28. napjának délutáni 2 órája határidőül kitézetik a midőn is az érintett ingóságok, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében csakis készpénz mellett és esetleg becsáron alul is elfognak adadni, a befolyandó vételár pedig bírói letétbe fog helyeztetni.

Kelt Szászvároson, 1899. február hó 26-án.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Mașină nouă de imblătit
ou cal, se află de vëndut la

Ronay Nándor

(502) 3—3 Strada Dealului în Orăștie.

Sz. 5243/1898. tikvi.

(507) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A szászvárosi kir. járásbírósnak mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az „Ardeleana” pénz és hitelintézet végrehajtónak Gruja Ferencz végrehajtást szenvedő elleni 1396 frt 43 kr. tőke követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék a szászvárosi kir. bíróság területén levő Tordoson fekvő az 58 számú tlkjkvben A † 1 r. 75, 76, 77, hrsz. 308 frt, 4 r. 1078 hrsz. 99 frt, 5 r. 1087 hrsz. 232 frt, 6 r. 1299 hrsz. 29 frt, 7 r. 1411 és 1412 hrsz. 31 frt, 8 r. 1414 hrsz. 16 frt, 9 r. 1549 és 1560 hrsz. 10 frt, 10 r. 1571 hrsz. 47 frt, 11 r. 1584 b. és 1585 hrsz. 98 frt, 13 r. 1844 hrsz. 24 frt, 14 r. 2011 hrsz. 12 frt, 16 r. 2655 hrsz. 160 frt, 17 r. 2801 hrsz. 41 frt, 18 r. 3023 hrsz. 70 frt, 19 r. 3497

hrs. 198 frt, 20 r. 3557 és 3559 hrsz. 9 frt, 21 r. 3747 hrsz. 8 frt, 22 r. 1413 hrsz. 16 frt, 23 r. 1548 hrsz. 11 frt, 24 r. 2357 hrsz. 117 frt, 26 r. 965/2 hrsz. 43 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi márczius hó 29-ik napján délelőtt 10 órakor Tordos község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10%-át készpénzben vagy az óvadékképes értékpapirban a kiküldöt kezéhez letenni avagy az 1861. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénzben a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósnak telekkvi hatósága.
Szászváros, 1899. évi január hó 5-én.

Sóhalmy,
kir. aljbíró.

„Minerva” institut tipografic

Orăștie, (Szászváros) Strada Beráriei Nr. 8.

Efectuește tot soiul de lucrări aparținătoare artei tipografice.

Anunț.

Subsemnatul am onoarea a aduce la cunoștința onoratului public și on. domni comercianți de pescărie, că marele deposit de pescărie ce l'am avut timp de 32 ani în Brașov, l'am permutat cu începerea anului curent aici în orașul Orăștie (Szászváros) tot sub firma veche a lui Vasilie N. Bidu și posed în magazinele de aici tot felul de pescărie sărată. Iarna și proaspăt, precum: Crap mare, Crap mijlociu și mic (Șeran), Somn mare, fără capete și fără oase (Tagof), Morun, Plătică mare și mică (Veverigă), Știucă și alte diferite soiuri de pescărie, precum Iore roșii moi și tescuite, Icre negre moi și tescuite, diferite Stafiderii negre, Solta-nine și Elene, Masline mari și mici.

Venzarea în en gros și en detail. La cererea onoratului public trimit și pachete postale dela 5 kilo în sus.

Aflându-mă întotdeauna în poziție de a concura atît în calitatea mărfurilor cît și cu prețurile cele mai convenabile, rog deci pe onoratul public și pe onorații comercianți de bransa aceasta, a mă onora ca și până acum cu onoratele comande a d-lor, promițend că întotdeauna voi efectua comanda prompt și cât se poate mai urgent.

Cu toată stima

(494) 4—

V. N. Bidu

în Orăștie (Szászváros).

Bancă generală de asigurare.

CES. REG. PRIVIL.

ASSICURAZIONI GENERALI
Fondată în 1831. IN TRIEST Fondată în 1831.

Fond de garanță: 143,645.142'28 Coroane.

Asigurează pe lângă condițiunile cele mai favorabile:

Pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitale pe casul morții și pentru termine fixate de zestre și rente.

În contra pericolului de foc și exploziune, clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse pe câmp, mobili, precum și în contra grindinei, cu un cuvent tot felul de nenorociri ce ar putea omul întâmpina în viața sa.

Representant pentru Orăștie și giur:

IOAN I. VULGU.

(441) 5—10